

Endvidere har Rigsadvokaten i sit høringssvar fundet, at det kunne overvejes, hvorvidt det bør komme klarere til udtryk i lovteksten, at ophold i døgninstitution eller godkendt opholdssted efter straffelovens § 74 a, stk. 2, (ungdomssanktion) sidestilles med ophold i fængsel.

På den baggrund finder Justitsministeriet det rigtigst, at det med hensyn til en række persongrupper udtrykkeligt præciseres i lovteksten, at de pågældende personer – ligesom indsatte i arresthuse og fængsler, herunder indsatte i såvel åbne som lukkede fængsler – er omfattet af udtrykket »fængslet« i bestemmelserne i straffelovens § 124.

Som det fremgår af ændringsforslaget, omfatter straffelovens § 124 således personer, der i medfør af straffelovens § 70 er anbragt i forvaring, og frihedsberøvede personer, der i medfør af straffelovens § 74 a efter rettens bestemmelse skal undergive sig en struktureret, kontrolleret socialpædagogisk behandling (ungdomssanktion).

Bestemmelserne i straffelovens § 124 omfatter også personer, der i medfør af straffuldbyrdeslovens § 78 afsoner fængselsstraf på hospital, i familiepleje, i egnet hjem eller institution (alternative afsoningsformer), samt personer, der i medfør af udgangsbekendtgørelsens § 50 afsoner fængselsstraf under udstationering fra fængsel eller arresthus.

Endvidere omfatter straffelovens § 124 personer, som i medfør af retsplejelovens § 765, stk. 2, nr. 3, efter rettens bestemmelse i stedet for varetægtsfængsling har ophold i egnet hjem eller institution, eller som i medfør af retsplejelovens § 765, stk. 2, nr. 4, skal undergive sig psykiatrisk behandling eller afvænningsbehandling for misbrug af alkohol, narkotika eller lignende, om fornødent på hospital eller særlig institution (surrogatanbragt), samt varetægtsarrestanter, som i medfør af retsplejelovens § 777 er anbragt i anstalt for personer, der udstår fængselsstraf eller forvaring, eller i hospital m.v. (overført til fuldbyrdelsesanstalt m.v.).

I hvert enkelt tilfælde er det naturligvis en forudsætning for at kunne straffe efter straffelovens § 124, at der er tale om et institutionsophold m.v., som har karakter af frihedsberøvelse.

Særligt med hensyn til ungdomssanktion forudsættes det dog, at den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 124, stk. 1, kun omfatter perso-

ner, der flygter fra en sikret institution, hvor den pågældende opholder sig som led i en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a, stk. 1. Bestemmelsen omfatter derimod ikke personer, der uden tilladelse forlader en ikkesikret institution, hvor den pågældende opholder sig i en senere fase af en idømt ungdomssanktion, selv om anbringelsen i det konkrete tilfælde måtte have karakter af en frihedsberøvelse.

Socialministeriet har således over for Justitsministeriet lagt vægt på, at den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 124, stk. 1, kun omfatter personer, der som led i en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a, stk. 1, opholder sig i en sikret institution. Det bemærkes herved, at hovedindholdet i den ungdomssanktion, som blev indført i 2001, består i et længerevarende socialpædagogisk behandlingsforløb, der på længere sigt kan få den unge på ret kurs. Dette kan tale for, at der ikke idømmes en sanktion i form af straf i tilfælde, hvor den unge uden tilladelse forlader en ikkesikret institution i forbindelse med gennemførelse af ungdomssanktionen. I stedet kan det i et sådant tilfælde komme på tale at tilbageføre vedkommende til en sikret institution.

Til nr. 2

Der er alene tale om visse lovtekniske rettelser i forhold til det oprindelige lovforslag.

Ændringsforslaget indebærer, at lovens §§ 1 og 2 ikke gælder for sager om færøske og grønlandske anliggender. Lovens § 1 kan dog ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Ændringsforslaget indebærer endvidere, at lovens § 3 ikke skal gælde for sager om færøske og grønlandske anliggender, men at lovens § 3 ved kongelig anordning kan sættes i kraft for sådanne sager med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger. Dette gælder dog kun for sager, der er eller har været under behandling af rigsmyndigheder.

For Færøerne gælder der en særlig retsplejelov, hvorfor der i ændringsforslaget ikke er hjemmel til at sætte lovens § 2 i kraft på Færøerne. For Grønland gælder der både en særlig kriminallov og retsplejelov, og ændringsforslaget indebærer derfor, at der hverken er hjemmel til at sætte lovens § 1 eller § 2 i kraft for Grønland.